

Крюков Олексій Ігорович,
*д.держ.упр., проф., професор кафедри публічного адміністрування
в сфері цивільного захисту Навчально-наукового-виробничого центру
Національного університету цивільного захисту України,
м. Харків*

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Важливим аспектом глобалізаційних трансформацій є повсюдне розгортання новітніх інформаційно-комунікативних технологій. Технічний прогрес значно скоротив вартість накопичення, обробки та передачі інформації в планетарних масштабах, що позначилося на показниках економічного зростання.

В наш час місце і роль держав у світі визначатимуть масштаби та глибина поширення цифрових технологій, супутникового зв'язку, оптичних волокон, комп'ютеризації та Інтернету. Їхній потужний вплив визначатиме взаємини в людській спільноті, змінюватиме економічне та соціокультурне середовище, закладаючи засади нової форми суспільного устрою.

Сучасну епоху називають ерою інформації або інформаційним суспільством, що характеризується домінуючою роллю інформації та знань, створенням глобального інформаційного простору, в якому завдяки високорозвинутим інформаційно-комунікативним мережам і технологіям забезпечуватиметься стале економічне та соціальне зростання, вільний доступ до світових інформаційних ресурсів, що дозволить людям у повній мірі використовувати свій потенціал та реалізовувати власні прагнення.

В цьому контексті особливого значення набуває значення вивчення особливостей розвитку інформаційного суспільства в системі публічного управління. Методологічну основу досліджень інформаційного суспільства, складають роботи Д. Белла, М. Кастельса, Е. Тоффлера. В Україні вивчення ці питання вивчають такі вчені, як Г. Почепцов, С. Чукут, О. Голобуцький, С. Луценко, В. Цимбалюк, О. Олійник, О. Соснін та ін.

Інформаційні технології стають ключовим фактором соціально-економічного розвитку, підвищення ефективності управління практично в усіх сферах людської діяльності.

Особлива роль відводиться утвердженню системи електронного врядування. Інформація складає фундамент надійного та прозорого механізму прийняття управлінських рішень.

Формування «Електронної держави» передбачає: широке використання сучасних засобів зв'язку, передусім Інтернету, на всіх рівнях публічного управління – від уряду до місцевих адміністрацій; перехід державних структур на електронний документообіг; розбудову єдиної телекомунікаційної мережі органів виконавчої влади, впровадження комплексної системи захисту інформації в інтегрованих інформаційно-аналітичних системах, а також уможливлення інтерактивної участі громадян України в управлінських процесах, надання послуг громадянам і юридичним особам з використанням мережі Інтернет. Головним завданням переходу до інформаційного суспільства є створення адекватної інституційної бази.

Сучасний стан нормативно-правового регулювання інформаційних відносин не відповідає, на наш погляд, в повній мірі вимогам сьогодення, стримує поширення інформаційних технологій.

Систематизація інформаційного законодавства має здійснюватися шляхом прийняття Інформаційного кодексу України. Сьогодні вкрай необхідно створити правове поле для регулювання відносин, пов'язаних з використанням глобальної інформаційної мережі Інтернет.

З метою інтенсифікації інформаційного розвитку України необхідно створити національну мережу науково-технічних та освітніх центрів, діяльність яких зосереджуватиметься на пріоритетних напрямках формування інформаційного суспільства, а також систему комп'ютеризованих баз даних і знань науково-технологічного спрямування.

Входження України у світовий інформаційний простір матиме позитивні наслідки лише за умов забезпечення інформаційного суверенітету та

інформаційної безпеки, збереження національної самобутності. Тому трансформаційні перетворення належить організувати таким чином, щоб досягти максимальних результатів з найменшими соціальними та культурними втратами.

Список використаних джерел:

1. Тоффлер Э. Третья волна / Э. Тоффлер. – М. : АСТ, 1999. – 784 с.
2. Почепцов Г. Інформаційне суспільство / Г. Почепцов, С. Чукут. – К. : Знання, 2006. – 663с.